

события содержатся в формулировке I аксиомы Колмогорова об алгебре событий, в формулировке III аксиомы и в формулировке V аксиомы. Согласно этим аксиомам вероятность достоверного события равна 1, а невозможного события - нулю. Таким образом, согласно аксиоматической теории, достоверное и невозможное события являются разновидностями случайного события, имеющего фиксированную постоянную вероятность. С методической точки зрения важно подчеркнуть общность этих понятий и понятия случайного события.

С математической точки зрения [1, 2] случайной называется величина, имеющая интегральную функцию распределения. Согласно этому определению интегральной функцией для достоверного события $x = x_0$ служит $\theta(x - x_0)$ – единичная функция Хевисайда. Тогда плотность вероятности или дифференциальная функция

$f(x) = F'(x) = \theta'(x - x_0) = \delta(x - x_0)$, т.е. будет иметь вид δ -функции Дирака. Таким образом, достоверное событие имеет все атрибуты случайной величины. Аналогичное утверждение можно доказать и для невозможного события.

Литература

1. Гмурман В.Е. Теория вероятностей и математическая статистика. – М., Высшая школа, 2004.- 479 с.
2. Колмогоров А.Н. Основные понятия теории вероятностей. – М., Наука.- 383 с.

Т.В.Ємельянова

Національний університет кораблебудування, м. Миколаїв

ПРО ПІДХІД ДО ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ СТУДЕНТАМ-ЛІНГВІСТАМ

Роль математики в сучасному суспільстві дуже значуща. Вона стала не тільки засобом кількісного розрахунку, але також методом точного дослідження і формулювання понять та проблем різних галузей знань. Тому математика як учбовий предмет все частіше включається в програми підготовки студентів спеціальностей гуманітарного напрямку.

Але студенти гуманітарних спеціальностей дуже часто приходять до університету зі сформованою думкою про те, що математика – дуже складна наука, і що вона їм взагалі не потрібна в контексті вибраного напрямку освіти. Але це принципова помилка. Математику треба вивчати, оскільки це не тільки основний язык науки, а й потужний інструмент розв'язування прикладних задач. Вивчення математики сприяє розвитку аналітичного, ефективного мислення, грає суттєву роль в інтелектуальному становленні особистості.

Багатьом людям дуже складно зрозуміти математичні перетворення та доведення теорем. А. Пуанкаре відмітив: «Не всякий може зрозуміти математичне міркування в той момент, коли йому його висловлюють, ось що здається надзвичайно вражаючим». Незважаючи на це, необхідність в володінні основами математичного знання в наш час постійно зростає.

Досвід викладання вищої математики студентам-лінгвістам відображає відсутність мотивації у багатьох з них до вивчення цього курсу, заниження ролі цієї науки як у наукових дослідженнях, так і в повсякденному житті. Тому актуальним є питання пошуку таких підходів до викладання, які б сприяли формуванню позитивної мотивації до вивчення математики.

Викладач має донести до студента, що математика, наряду зі своїм формалізмом, дуже цікава наука. Для цього використовувати не лише аксіоматично-логічний підхід, а й приводити різноманітні приклади, геометричні та ситуаційні ілюстрації. Це буде сприяти кращому засвоєнню матеріалу, формуванню зв'язку між «розумію», «подобається» і «буду вивчати далі». Це може змінити той стереотип, що склався по відношенню до математики у багатьох гуманітаріїв.

Крім «м'якого» викладання, треба також освітлювати практичне застосування тем, що вивчаються. Хоч для лінгвістів найважливішим у професійній діяльності є вміння застосовувати методи обробки статистичних даних, не слід нехтувати і іншими галузями знань для приведення практичних прикладів. Такий підхід буде сприяти підвищенню математичної культури випускника, яка, в свою чергу, є показником загальної культури спеціаліста.

Література

1. Кудрявцев Л.Д. Современная математика и ее преподавание. – М.: Наука, 1980. – 144 с.
2. Пуанкаре А. О науке. – М.: Наука, 1983. – 560 с.